Naar Udlandet har naaet saa lidt, tror jeg netop, det er fordi, de har krævet saa lidt, har holdt sig til saadanne mere vage Begreber som Grænser for Arbejdstidens Udstrækning o. lign., som ikke rigtig interesserer Publikum. Publikum kan meget bedre forstaa, at en normal dygtig Syerske maa have 25 Øre i Timen for at kunne leve ordentlig; det kan man lettere reklamere for og fange Interessen for.

At den store Indførsel og Lagerarbejdet vanskeliggør Spørgsmaalet er vel rigtig nok, men en Kombination af Mærke og Listesystemet maatte dog kunne give Publikum den fornødne Vejledning. Jeg kunde saaledes tænke mig, at man kunde indvillige i at opføre Forretninger, — der opfyldte Foreningens Betingelser, forsaavidt angaar deres egne Systuer, men tillige forhandlede indførte Varer, — paa de hvide Lister, hvor der forelaa Sandsynlighed for, at kun f. Eks. $^1/_3$ af de solgte Varer var indførte, medens Resten var forarbejdet paa deres egne vellønnede Systuer. Forhandlede Forretningen ogsaa Lagerarbejde, kom den kun paa den hvide Liste, naar Lagerarbejdet var forsynet med Foreningens Mærke; — alt Lagerarbejde, der opfyldte Foreningens Fordringer, kunde opnaa Mærke.

Men som sagt, jeg er villig til at indrømme, at Køberforeningen har sine store Vanskeligheder; kun har jeg i Øjeblikket endnu mindre Tillid til en social-demokratisk Fagforening, dertil er Syerskernes Lag altfor uensartet sammensat. Bedre Udsigter har vel nok en upolitisk Forening, men naar man betænker, hvilken Kapital en saadan Forening hurtig maatte have samlet for at kunne bruge sit eneste virksomme Vaaben, Striken, — 60,000 Kr. er vist ingen Overdrivelse — saa synes jeg, det er tvivlsomt, om den er lettere at realisere end en Køberforening.

Elna Dahlberg.

Indsendt Andragende.

Efter Anmodning af D. K.s »Udvalg ang. Kvinders Adgang til Embeder« har Forretningsudvalget Mandagen den 3die Januar 1910 indsendt nedenstaaende til Kommissionen af 11. Dec. 1909.

I Anledning af den ærede Kommissions Dannelse har Dansk Kvindesamfund i disse Dage henvendt sig til Kultusministeren med Anmodning om, at Kommissionen maatte blive suppleret med flere Kvinder, da Forholdet nu er dette, at der i denne sidder 22 Mænd og kun 1 Kvinde, — og begrundede Anmodningen med, at man havde haft Ret til at vente, at der netop ved denne Kommissions Sammensætning vilde være blevet taget mere Hensyn til Kvinderne, som specielt i Kommissionens Opgave interesserede.

Ministeren henviste os til den ærede Kommission, som den der har Myndighed til at tilkalde særlig sagkyndige.

I Henhold hertil tillader Dansk Kvindesamfund sig at henvende sig til Kommissionen med Anmodning om, at den, hvis den benytter sig af denne Myndighed, særlig vil tilkalde Kvinder, da de fuldtud har den samme Interesse af, hvorledes Tilsynet skal ordnes, som Lærerne.

Et Dronning Margrethe Monument.

(Forsinket paa Grund af Pladsmangel.)

Det forlyder, at den Pengesum, som for nogle Aar siden indsamledes af en Komité til Rejsning af en Bronce-Rytterstatue i Hovedstaden af Dronning Margrethe, nu foreslaas anvendt til en Marmorbasrelief med et Motiv fra Dronningens Historie til Anbringelse i en af det kommende Christiansborg Slots store monumentale Porte. Indsamlingen har altsaa dengang ikke indbragt nok til en Broncestatue, — kan man forstaa, — men heller maa Sagen vente, og Kapitalen staa og forrente sig, end at man helt skulde opgive at rejse Dronning Margrethe et Monument ude i Livet og Færdselen midt i det Folk, som mindes hende med Beundring og Højagtelse.

Det nye Aarhundrede er af mange blevet kaldt for Kvindens Aarhundrede, og sikkert er det, at det oprandt med rige Løfter om Kvindernes forøgede Deltagelse